

سخنان پرزیدنت اوباما در ضیافت افطار کاخ سفید

رئیس جمهوری گفت "رمضان یادآور این نکته است که اسلام همواره بخشی از آمریکا بوده است."

کاخ سفید
دفتر سخنگو
13 اوت 2010

سخنان پرزیدنت اوباما
در ضیافت افطار کاخ سفید

تالار رسمی پذیرایی شام
ساعت 8:37 شامگاه به وقت شرق آمریکا

رئیس جمهوری: عصر همگی به خیر. خوش آمدید. خواهش می‌کنم، بفرمایید بنشینید. خوب، به کاخ سفید خوش آمدید. من بهترین آرزوهای خود را به مناسبت این ماه مبارک به شما، به مسلمانان آمریکایی در سراسر کشورمان و به بیش از یک میلیارد مسلمان در سرتاسر جهان تقدیم می‌کنم. رمضان کریم.

من میل دارم به اعضای هیئت دیپلماتیک؛ اعضای دولت خود؛ و اعضای کنگره، از جمله راش هولت، جان کانیرز، و آندره کارسن که همراه با کیت الین، یکی از دو مسلمان آمریکایی عضو کنگره است، خوشامد بگویم. پس، به همه شما خوش آمد می‌گویم.

ما اینجا در کاخ سفید سنتی برای میزبانی افطارها داریم که سابقه چندین ساله دارد، همانطور که میزبان ضیافت های کریسمس، سدر، و نیز جشن های دیوالی هستیم. و این رویدادها نقش ایمان مذهبی را در زندگی مردم آمریکا گرامی می‌دارند. آنها به ما این حقیقت ساده را که همه فرزندان خداوند هستیم، و همه ما توان و حس هدف داشتن را از عقایدمان می‌گیریم، یادآوری می‌کنند.

این رویدادها همچنین هویت ما را به عنوان آمریکایی تأیید می‌کنند. بنیانگذاران ما دریافته اند که بهترین راه برای بزرگداشت جایگاه ایمان مذهبی در زندگی مردم ما پاسداری از آزادی در انجام فرایض دینی است. هنگام تدوین قانون ویرجینیا برای برقراری آزادی مذهبی، تاماس جفرسن نوشت که "همه مردم در ابراز ایمان خود و حفظ عقایدشان در مقولات مربوط

به دین از راه استدلال آزاد خواهند بود." نخستین اصلحیه قانون اساسی ما، آزادی مذهبی را به عنوان قانون کشور تثبیت کرد. و از این حق تا کنون همواره پاسداری شده است.

در واقع، طی مسیر تاریخ ما، مذهب صریحاً به دلیل برخورداری آمریکاییان از حق آزادی عبادت بنا بر انتخاب خود- که حق عدم اعتقاد به هرگونه دینی را نیز شامل می شود - در درون مرزهای ما به شکوفایی رسیده است. و این که آمریکا - به طرز عمیقی پایبند به مذهب باقی مانده است خود گواهی بر خردمندی پدران بنیانگذار ماست - اینجا کشوری است که توانایی مردم با اعتقادات گوناگون مذهبی در همزیستی مسالمت آمیز و احترام متقابل برای یکدیگر تضادی را با کشمکش های پا برجای مذهبی در سراسر جهان به نمایش می گذارد.

اکنون، این بدان معنا نیست که مذهب خالی از هرگونه اختلاف نظری باشد. اخیراً، توجه به ساختمان مساجد در برخی جوامع - بویژه در نیویورک - جلب شده است. اکنون، همه ما باید حساسیت های مربوط به ساختمان سازی در منتهن جنوبی را مورد تصدیق و احترام قرار دهیم. حملات یازده سپتامبر برای کشور ما یک رویداد عمیقاً تکان دهنده بود. و رنج و تجربه دردناک کسانی که عزیزان خود را از دست دادند در تصور هم نمی گنجد. بنا بر این من احساساتی را که این موضوع بوجود آورده است درک می کنم. گراند زیرو، در واقع، یک مکان مقدس است.

اما بگذارید من با صراحت صحبت کنم: من به عنوان یک شهروند، و به عنوان رئیس جمهوری، بر این باورم که مسلمانان نیز از حق مساوی با هرکس دیگری برای ادای فرایض دینی خود در این سرزمین برخوردارند. (کف زدن حصار) و این حق ساختن یک عبادتگاه و مرکز تجمع را در ملک خصوصی در منتهن جنوبی، در مطابقت با قوانین و ضوابط محلی شامل می شود. اینجا آمریکا است. و تعهد ما به آزادی مذهبی باید تزلزل ناپذیر باشد. اصلی که بر مبنای آن مردم از تمامی مذاهب به این کشور خوش آمده اند و دولتشان نباید با آنها رفتار متفاوتی داشته باشد بخش جدایی ناپذیری از هویت ما است. این حکم بنیانگذاران ما باید تداوم یابد.

ما نباید هرگز کسانی را که بصورت بسیار فجیعی در یازده سپتامبر از دست دادیم به فراموشی بسپاریم، و باید همیشه کسانی را که رهبری پاسخگویی ما را به آن حمله به عهده گرفتند - از مأموران آتش نشانی که از راه پله های پر از دود به بالا شتافتند، تا سربازانمان که امروز در افغانستان خدمت می کنند، گرامی بداریم. و بگذارید به یاد بیاوریم که ما علیه چه کسانی در جنگ هستیم و برای چه می جنگیم. دشمنان ما هیچ احترامی برای آزادی مذهبی قائل نیستند. اسلام نه، بلکه تحریف اسلام، آرمان و انگیزه القاعده را تشکیل می دهد. اینان نه رهبران مذهبی؛ بلکه تروریست هایی هستند که دست به قتل مردان، زنان و کودکان

بی گناه می زنند. واقعیت این است که القاعده بیش از پیروان هر مذهب دیگری مسلمانان را کشته است - و آن فهرست نام قربانیان شامل مسلمانان بی گناهی است که در یازده سپتامبر به قتل رسیدند.

بنا بر این، این همان دشمنی است که ما با او در جنگیم. و قدرت سلاح های ما بسادگی دلیل این که ما در این نبرد پیروز خواهیم شد نیست. دلیل آن نیرومندی ارزش های ماست. دلیلش دموکراسی ای است که پاسداری می کنیم. آزادی هایی است که گرامی می داریم. قوانینی است که بدون توجه به نژاد یا مذهب، سرمایه یا مقام رعایت می کنیم. دلیل آن توانایی ما در نه تنها نشان دادن بردباری، بلکه احترام برای کسانی است که با ما تفاوت دارند - و آن شیوه زندگی، آن جوهر اصلی باور آمریکایی، در تضاد فاحش با پوچ گرایی کسانی است که در آن بامداد سپتامبر به ما حمله کردند، و امروز هنوز به توطئه علیه ما ادامه می دهند.

من در خطابه آغاز دوره تصدیم گفتم که گونه گونگی میراث ما یک عامل نیرومندی و نه مایه ضعف است. ما کشوری هستیم که از مسیحیان، مسلمانان، یهودیان، هندوها- و نیز از غیر معتقدان ترکیب یافته است. ما از هرگونه زبان و فرهنگی که از هر گوشه این زمین خاکی برخاسته است شکل گرفته ایم. و این گونه گونگی ممکن است به بحث های دشواری دامن زند. دوران گذشته شاهد بحث هایی پیرامون ساختن کنیسه ها یا کلیساهای کاتولیک بوده است. اما مردم آمریکا همواره نشان داده اند که ما قادریم این مسائل را فیصله بخشیم، به ارزشهای بنیادین خود پایبند بمانیم و به همین سبب نیرومند تر از آنچه که بودیم سر برافرازیم. بنا بر این امروز نیز باید همانگونه باشد - و خواهد بود.

و امشب، ما بخاطر می آوریم که رمضان بزرگداشت دینی است که به داشتن گونه گونگی شهرت دارد. و رمضان یادآور این نکته است که اسلام همواره بخشی از آمریکا بوده است. نخستین سفیر مسلمان که از تونس به آمریکا آمد توسط پرزیدنت جفرسن مورد میزبانی قرار گرفت و از آنجا که ماه رمضان بود، او برای مهمان خود شامی به هنگام غروب ترتیب داد و وی بدین ترتیب نخستین ضیافت افطار را در بیش از دویست سال پیش در کاخ سفید بر پا داشت. (کف زدن حضار)

نسل هایی از مسلمانان، مانند بسیاری دیگر از مهاجران، برای ساختن آینده خود به اینجا روی آوردند. آنها کشاورز و صاحبان کسب و کار شدند، در آسیاب ها و کارخانه ها بکار مشغول شدند. به کار گذاری خطوط راه آهن کمک کردند. آنها کمک کردند تا آمریکا ساخته شود. نخستین مرکز اسلامی را در دهه 1890 در شهر نیویورک بنیان گذاشتند. نخستین مسجد آمریکا را در دشت داکوتای شمالی ساختند. و شاید کهنسال ترین مسجدی که در آمریکا پا بر جاست و امروز هنوز مورد استفاده قرار می گیرد، در سیدار ریپیدز، آیووا است.

کشور ما امروز از حضور میلیون ها مسلمان آمریکایی نیرو می گیرد. آنها در همه شئون زندگی در حد عالی پیشرفت دارند. جوامع مسلمان آمریکایی - مشتمل بر مساجد موجود در هر پنجاه ایالت آمریکا- همچنین به خدمت همسایگان خود کمر بسته اند. مسلمانان آمریکایی در لباس پلیس، آتش نشان، و نخستین پاسخ دهندگان به فجایع، از جوامع ما پاسداری می کنند. روحانیون مسلمان آمریکایی بر ضد ترور و افراط گرایی به سخن آمده و از این طریق بار دیگر بر این نکته که اسلام ضرورت نجات زندگی انسانی، و نه گرفتن آن را تعلیم می دهد، تأکید کرده اند. و مسلمانان آمریکایی با سرفرازی در ارتش ما به خدمت اشتغال دارند. در ضیافت افطار پنتاگون در هفته آینده، به سه سرباز که جان خود را در عراق فدا کردند و اکنون در میان قهرمانان در گورستان ملی آرلینگتون آرمیده اند، ادای احترام خواهد شد.

این آمریکاییان مسلمان به خاطر امنیتی که ما به آن وابسته ایم و آزادی هایی که گرامی می داریم جان دادند. آنان بخشی از خط ناگسسته ای هستند که سر آغاز آن به زمان بنیان گذاری ما باز می گردد؛ آمریکاییانی از تمامی مذاهب که کمر به خدمت بسته و فداکاری کرده اند تا نوید آمریکا را تا نسل های تازه امتداد دهند و حفظ آنچه را به طور استثنایی با آمریکا در ارتباط است تضمین کنند- تعهد ما به وفاداری به ارزش های بنیادین خود، و توانایی ما تا به آهستگی اما با اطمینان اتحادمان را به کمال برسانیم.

زیرا در پایان کار، ما به صورت "کشوری واحد، تقسیم ناپذیر، تحت عنایات خداوند" باقی می مانیم. و تنها هنگامی می توانیم به "آزادی و عدالت برای همه" تحقق بخشیم که به آن ضابطه ای که در کانون همه مذاهب، از جمله اسلام قرار دارد، پایبند باقی بمانیم - با دیگران همان رفتاری را پیش گیریم که از آنان نسبت به خود انتظار داریم.

بنا بر این از همه شما به خاطر حضورتان در اینجا سپاسگزارم. رمضان فرخنده ای برایتان آرزو می کنم. و پس از این، بگذارید به صرف غذا بنشینیم. (کف زدن حضار)

ساعت 8:47 شامگاه به وقت شرق آمریکا